

L a i v a s

SAVAITINIS LIETUVIŲ KATALIKŲ LAIKRAŠTIS

No. 36

Rugsėjo (Sept.) 1, 1924

Metai IV

TURINYS:

Evangelija	710
1. XIII Sekmadienis po Sekminių: Šv. Mišių Lekeija ir	
2. Kaip didelės pasaulio erdvės?	712
3. Tikyba ir Dora: Apaštalai — Vaikai seka tėvo pėdomis	713-717
4. Žiedeliai: Jaunoji Sužiedotinė (užbaiga)	718-722
5. Lietuviai Amerkoje	723-724
6. Katalikų Pasaulys: Įdomūs dalyka apie pral. Scipelį ..	725-726
7. Klausimai r Atsakymai: — Žmonių pavardės — Skriaudų atlyginimas — Žvakės bažnyčioje — Ražančiaus atlyginimas — Slaptas vaiko krikštas — Ar nedorėliams eiti bažnyčioje? — Vaiduokliai — "Pragaro Garsas" "Biblistai"	727-730
8. Lietuvos žinios	731-732
9. Vaikučių Skyrius: Juliukas Nenuorama — Vineukas ir Katinėlis — Laikrodis muš	733-734
10. Akademijos Remėjų Seimas	735

XIII SEKMAD. PO SEKMINIŲ.

L E K C I J A

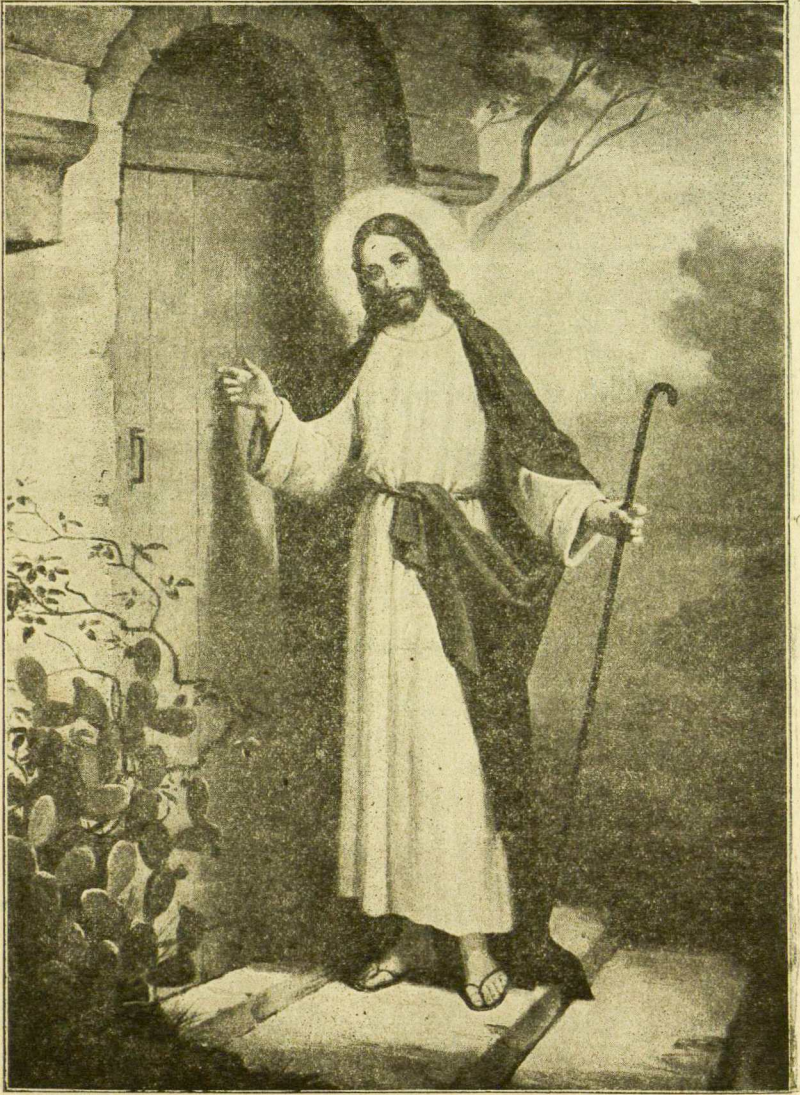
GAL. 3, 16 — 22.

Broliai, Pažadėjimai buvo padaryti Abraomui ir jo sėklai. Nesakoma: ir sėkloms, lyg kad jų būtų daug, bet apie vieną: Ir tavo sėklai, tai yra Kristui. Taigi, aš sakau taip: Dievo patvirtintojo testamento ductasis po keturių šimtų ir trijų dešimtų metų įstatymas nepanaikina, taip kad pažadėjimas virstų nieku. Nes jei tėvainystė gaunama įstatymu, jau ne be pažadėjimas. Bet Abraomui Dievas ją davė pažadėjimu. Tai kam gi įstatymas? Jis pridėtas dėl pažengimų, iki ateis ainis, kuriam buvo ductas pažadėjimas. Įstatymas angelų įsakytas per tarpininką. Tarpininko nėra kame yra vienas. Dievas gi yra vienas. Taigi, ar įstatymas yra priešingas Dievo pažadėjimui? Anaiptol. Nes jei būtų buvęs ductas įstatymas, kur galėtų padaryti gyvus, teisumas būtų tikrai iš įstatymo. Bet Raštas užtikino visa po nuodėmę; pažadėjimas turėjo būti suteiktas tikintiesiems tikėjimu į Jėzų Kristų.

E V A N G E L I J A

LUK. 17, 11 — 19.

Anuo metu Jėzus keliaudamas į Jeruzalę ėjo tarp Samarijos ir Galilejos. Jam įeinant į vieną sodžių, jis sutiko dešimts raupsuotų vyrų; jie sustojo atstai ir pakėlė balsą, sakė: Jėzau, mokytojau, pasigailok mūsų. Pamatęs juos, jis tarė: Eikite, pasirodykite kunigams. Ir atsitiko, kad beidami jie pasveiko. Vienas jų, pamatęs, kad jis sveikas, sugrižo, garbindamas dideliu balsu Dievą ir dėkodamas parpuolė ant veido prie jo kojų; tai buvo samaritonas. Atsiliepdamas Jėzus tarė: Argi ne dešimts pagijo? kur gi devyni? Neatsirado, kas sugrižęs duotų garbę Dievui, kaip tik šitas svetimtautis. Taigi jis jam tarė: Kelkis, eik, tavo tikėjimas išgelbėjo tave.

KAIP DIDELĖS PASAULIO ERDVĖS.

Tomis dienomis planetui (žvaigždei) Marsui prasilenkus su mūsų žeme, kai kurie žmonės paduoda visokių fantazinių spėliojimų ne vien apie tą planetą, bet ir apie pačias pasaulio erdves—visatą.

(Tai tik vienos teorijos ir hipotezos. Bet anų tarpe pasitaiko ir įdomybių. Pav., vienas angliškas laikraštis padeda tokią pastabą apie pasaulio didumą:

“Mokslininkas Silberstein, remdamasis Einsteino reliatyvumo teorija, išmatavo (apskaitė) pasaulio erdvių didumą. Jis atranda, kad visų erdvių radius yra lygus 114,000,000 šviesos metų.

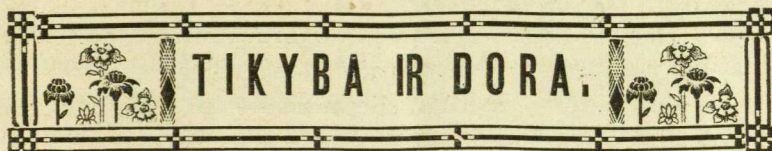
“Šviesos metai reiškia tokį plotą, kiek šviesa gali toli nusukti per vienerius metus, skrizdama 186,000 angliškų mailių sekundoje.

“Rezultate bus žinoma, kaip didelės pasaulio erdvės. Kitais žodžiais tarius, apie pasaulio erdvių platybes, bus žinoma tiek, kaip nieko.”

Ir nieko daugiau. Nes pasaulio erdvių didumo žmogaus protas negali išmatuoti. Erdvių didumas yra žinomas tik vienam Sutvėrėjui, Kuris sutvėrė saulės sistemą, gi šiai priklauso menkutė žemė, ant kurios mes gyvename, ir galybės kitų tos rušies sistemų—pasaulių.

Žmogaus protas miklus, bet pasaulio erdvių didumo, pavydalo ir viso tikslo tas protas negali suprasti.

Mūsų žemė mums atrodo gana didelė. Bet pasaulio erdvėse ji yra tik dulkė. Ir jei taip, tai kas yra žmogus akveizdoje Sutvėrėjo darbo?

APAŠTALAI.

Visi gerai žinome, kad mūsų tarpe yra daug negerų žmonių. Kunigams nelengva jie pataisyti. Negeri žmonės arba neina į bažnyčią, arba jei eina, tai neklauso pamokslų. Tokiems žmonėms kunigo žodis per vieną ausį įeina, per kitą išeina. Ištvirkę žmonės dažnai net nesijaučia, kad negerai daro. Jie net nemoka pažinti negerų savo darbų.

Nekartą girdime žmones sakant: kas man galvoj, kaip kas elgias, by tik man į kelią nepareitų.

Krikščionis neprivalo šitaip kalbėti. Jeigu mes mylime Dievą, tai netik patįs neturime Jo rustinti, bet turime rupintis, kad ir kiti nerustintų. Juk niekšas butų vaikas, kuriam nerupėtų jo tėvo garbė. Tiesa, kad Dievo garbė pirmiausia turi rupinties kunigai. Bet ir šiaip žmonės negali atsisakyti nuo to darbo. Gal paklaus ne vienas: taip kaip gi aš galiu kitus prie Dievo vesti? ar gi man sakyti žmonėms pamokslai?

Tą dalyką išaiškins istorija, kurią čia papasakosiu.

Nuo Lietuvos į vakarus yra šalis vadinama Vokietija. Dar toliau už Vokietijos yra Belgija. Didžiausias Belgijos miestas vadinasi Briuseliu. Miestuose paprastai žmonės greičiau ištvirksta. Prieš šešias dešimtis metų Briuselyje gyveno vienas geras sliesorius. Jam, kaipo geram katalikui, labai skaudėjo širdį, kad žmonės taip labai Dievą rustina. Tasai sliesorius ėmė galvoti, kaip čia sulai-

kius žmones nuo nusidėjimų. Kartą, karštai pasimeldęs, nuėjo pasitarti pas vieną pažįstamą kunigą.

— Tėveli! — kalbėjo sliesorius — aš norėčiau būti apaštalas.

— Kaip tai? — atsakė kunigas. — Tu žmogus nemo-
kytas eisi kitų mokyti?

— Ne, tėveli, — teisinosi sliesorius — aš kaip dirbau savo darbą, taip ir dirbsiu. Aš tik noriu surinkti gerų žmonių, tokių jau kaip aš pats meisterių, draugiją. Mes susitartume savo darbininkus vesti prie Dievo. Pirmiausia mokytume juos savo gyvenimu, o paskui gražiais žodžiais.

Kunigas pagyrė sliesorių sumanymą ir davė jam palaikymą.

Sliesoriui pasisekė surinkti dar dvyliką gerų meisterių. Jie visi viena diena priėmė šv. Komuniją ir sutarė nepriimti pas save darbininkų, nenorinčių paklaudyti gerų jų patarimų. Tų meisterių dirbtuvėse buvo iškabinti parašai, kad čia uždrausta keikti ir pliovoti.

Iš pradžių darbininkai nenorėdavo eiti pas tuos meisterius. Mat, jie neduodą jauniems vaikinams liuosybės. Vienok toliau teisingu užmokesčiu, geru valgiu ir gražiu savo apsiėjimu tie meisteriai ėmė traukti pas save kaskart daugiau darbininkų. Tų gerų meisterių prie Dievo patraukti darbininkai patįs ėmė rašyties į tos trylikos žmonių sudarytą draugiją. Ta draugija kaskart augo ir augo. Netrukus draugija išsiplatino po kitus miestus.

—: —:— —:

Daug žmonių prie Dievo yra patraukęs šv. Pranciškus Ksaveras. Tą šventąjį draugiją apsirinko savo patronu ir

pasivadino jo vardu. Šiandien šv. Ksavero draugija turi daugiau 100 tukstančių žmonių. Kiek paskiaus susidarė panaši moterų draugija. Jinai šiandien turi 300 tukstančių moterų. Tuodvi draugijos neapsakomai daug žmonių pataiso, patraukia prie Dievo. Yra tai tikri apaštalai.

—:— —:— —:—

Dabar supranti, broli, kad ir tu gali buti apaštalas. Pirmiausia mokyk žmones gražiu, dievobaimingu savo gyvenimu. Toliau, pamatęs kiekvieno negražius darbus, meiliai, gražiai pamokyk. Išgirdęs negražias kalbas, padrausk. Jei nepaklausys — tai bent savo apsiėjimu duok pažinti, kad tokios kalbos tau nepatinka. Tokiu budu atliksi apaštalo darbą ir turėsi apaštalo nuopelną.

Ištikro, jeigu mes daugiau turėtume tokių pasauliui nežinomų, apaštalu, tai nebutų tarp žmonių tiek nedorybių.

Meškus.

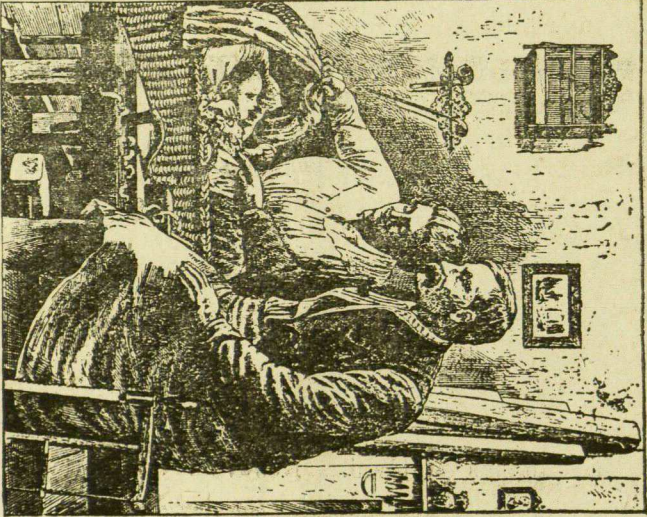
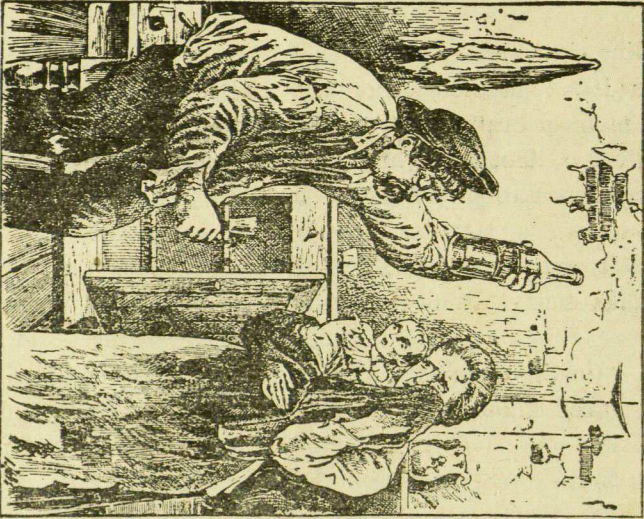
VAIKAI SEKA TĖVO PĖDOMIS.

— Ką padarei su degtine? Už tuos pinigus, kuriuos tau daviau, bonka turėtų buti pilna, šio gi daug nėra!

— Siurbtekėjau biškį pakeliui. [Tai buvo gardu!

— O tu perdykėli, — juokdamas sako tėvas į savo vienatinį sunų, kuris prieš jį, kaip koks senis iširėmęs stovi.

Nebepirmą kartą tos arielkos tėvui Stepukas parnešė, nes tėvas mėgo gerai išsitraukti. Jo raudona nosis geriausiai tai rodo. Nepirma kartą Stepukas siurbtelėjo degtinės benešdamas ją tėvui. Nebuvo šis taip-gi ir paskutinis kartas. Nors tėvas tai žinojo, bet nebarė Stepuko. Stepukas užaugęs ir stodamas kariuomenėn, jau gerai mokėjo patraukti iš bonkutės.

Stepuko motina senai nebegyveno. Ji nekartą pri-laikydavo savo vyrą nuo gėrimo.

Perėjo daug laiko — daug visko atsimainė, bet Ste-po tėvas nepaliovė bonkutės mylėjęs. Sugrižo Stepas iš kariuomenės ir trumpame laike vedė jauną pačią. Ir štai, nei iš šio, nei iš to pradėjo tėvas su sunum bartis. Su-nus pamiršo, kad turi tėvą prieš save ir pakėlė ranką prieš aną.

— Galybė Dievo! Ar tai taip toli jau nuėjo, kad mane muši, kuom prieš tave ant to užsitarnavau — tu ne-naudėli? Napavesiu tau ukio, norint tu ir daugiau dar mane slėgsi ir peštynes kelsi. — Ir taip pasakęs, senis nu-ėjo gerti, kad paskandinus stiklelyje piktumą ant sunaus. Stepas ta pat padarė.

Galų gale tėvas pavedė savo turtą sunui. Stepas pa-liko dabar valdytojum ukio, bet geriau nieko nevirto. Liūd-na buvo žiurėti, kaipėjo viskas smailyn ir umu laiku puik-us ukis niekais pavirto. Dabar tarytum senio akis atsi-darė. Bet kas iš to, kad patsai budamas kaltas visą bė-dą ant sunaus suversti norėjo. Pradėjo juodu baisiai tarp savęs bartis iš išmetinėti. Senis, sėdėdamas ant suoloelio, turėdavo klausyti visokių sunaus žodžių. Vieną kartą tarp kit-ko jis išgirdo, kad jisai, tėvas, visa-kam kaltas.

— Jei virtau girtuokliu nuo mažens, — šaukė Stepas — tai tu tam kaltas, nuo tavęs, tėvai, jaunas išmokau. Kad ukis blogai vedamas tai tik delto, kad esu tavo sunus ir seku tavo pėdomis.

Nusiminė tėvas šiuos žodžius išgirdęs. Lyg kokia su-nki našta pradėjo jį slėgti. Nuolatos skambėdavo jo au-syse “kad virtau girtuokliu, tai tu, tėve, kaltas, nes nuo tavęs jaunas išmokau!...”

1085176

ŽIEDELIAI.

JAUNOJI SUŽIEDOTINĖ.

(Užbaiga)

Paklausyti teismo Vupingo ir Marytės Sinsin Ma su-
bėgo daug žingeidžių moterų ir kitų klausytojų. Atėjo ir
senas Motiejus. Atsistojo, kiek galima arčiau vietos, kur
turėjo įvykti teismas tuo tarpu visas kiemas žmonių pil-
nas, skambėjo nuo kalbų, juokų ir pašėpimų. Kartais,
kuomet žmonės nutildavo, galima buvo išgirsti pavienių
kalbos.

— Ar tai girdėtas daiktas, — tarė viena moteriškė, —
kad darbininko duktė patį mandarino sunų išniekintų.”

— Baisiai-gi ir bjaurus yra — tarė kita kokia tai jau-
na moteriškė kuomet pamatė, kad į teismo kiemą įėjo man-
darino sunus.

— Krikščionė... krikščionė... atsiliepė koksai storas
vyras.

— Galima mylėti dieviškai, kitas jaunas vyras atsilie-
pė, bet pamatęs, kad į jį visi pagonis nuožmiai pažiūrėjo,
nutilo ir nusilenkė.

Visi nutilo, kuomet pasirodė Marytė Sinsina. Pas'ui
ją ėjo rimtai teismas, o iš kitos pusės pasirodė liudininkai.

— Ji Ji patylomis šnibždėjo žmonės.

— O kaip išbalusi, kas tai galėdamasis jos atsiliepė.

— Bet tai obelies žiedas.... stebėdamosi tarė viena
mergina, stovėdama netoli Motiejaus.

— Žiedas jau pražydęs, pridėjo kita kaiminka.

— Nieko nuostabaus, aiškino trečioji. Nuo karščio koki iššaukia badas ir šaltis, gėda ir vargas, greičiaus žmogus išsivysto ir pažysta.

— Bet ir mandarino sunus ne taip biauirus esąs, kaip kiti sako.

— Gal ir gaila, kad nėra krikščionis?

— Gaila, kad ji krikščionė....

— Taigi, kad gerai, nes kitaip neturėtumėme tos re-gyklos.

Senas Motiejus nenoriai pažvelgė į tą pusę, iš kur pa-skutiniai žodžiai pasigirdo.

— Žingeidu, iš kokios šalies ji paeina?

— Kalbama, kad iš toli.

— Iš Lingšiunki apie Caojungu, — įsikišo senas Mo-tiejus. Jo balsas drekėjo nuo senatvės ir sujudimo.

— Ar ją pažįsti, — paklausė kitos.

— Taip, tai mano anukė, — ištarė senis be mažko ne-verkdamas.

Tyliai! tyliai! nes ji dabar kalba prieš teisumą, — pa-sigirdo iš minios balsai.

Visų akys atskreipė į Marytę Sinsiną. Ji kalbėjo pa-mažu, koku tai skardiniu, išdžiuvusiu balsu sunkiai atsi- kvėpodama; tačiau jos žodžiai skambėjo kokia tai nežmo-niška įsitikinimo tēga, lyg balsas butų ne jos, bet viršže-miško, dvasiško pasaulio.

“Ne, ne mes asame neištikimi tikrino ji, — nes mes užlaikome tikėjimą pirmiaus Dievui, kursai yra šaltiniu vi-sokių teisių... kursai yra ludininku visų sutarčių... Mes galime klausyti tiktai tokių įstatymų, galime laikyties tik-tai tokių sutarčių kuriuos Jis pagiria. Jo garbė, Jo šlo-vė — tai man aukščiausias įstatymas, meilė — tai iškil-

mingiausia mano sutartis.... Jeigu to neišpildyčiau nieks manim negalėtų pasitikėti, bučiau biauresnė už viską. Todėl garbingas mandarino sunau, — kreipėsi prie Vupingo, — daleisk man išpildyti tikėjimą pačiam Dievui, o aš... Tan... jį dalaikysiu,” — užbaigė paskutiniomis jėgomis.

Iš minios pasipylė pagyrimai ir garsingi plojimai. Dar surinkus šiek tiek jėgų Marytė tarė:

“Tegul tave Kristus apšviečia, tegul tau Kristus atleidžia, tegul tave [Kristus.... — ir puolė, lyg negyva.

-:- —:::— -:-

— Ar ji gali jau pažinti žmones?—paklausė Vupingas Sesers Sekundos, ligonių priveizėtojos, kuri štai dabar buvo priėjusi prie Marytės ir taisė jai patalą.

Sesuo, galvos mostelėjimu parodė, kad Marytė negali pažinti žmonių.

— Jau nuo dviejų dienų vaikai ir visos seesrys meldžiasi už ją, — tarė ji.

Nuo dviejų... atsiliepė mandarino sunus. Ar yra kokia viltis išgyti? — paklausė jis.

— Tai būtų stebuklas!

Smarkus išdžiuvusios ligonės kosulys pertraukė ju dviejų kalbą. Vienuolė apkabino ją maloniai kaip savo tikrą seserį ir priglaudė prie savęs. Tuomet ant jounojo Vupingo veido pasirodė didelis neapsakomas nuliudimas ir baimė.

— Tad nėra nė jokios vilties?—susirupinęs paklausė jis.

— Ligonės gydytojas sako, kad jos padėtis blogiausia.

Ligonė vėl neramiai pasijudino ant lovos, atvėrė stai-

ga akis ir lyg išbudusi iš gilaus miego, nuostabiai paklausė:

— Kur aš esu?

— Nieko nesibijok, mergaitė, ramino sesuo. Jau esi ne kalėjime, bet mūsų prieglaudoje. Pats Vupingas gerbiamas mandarino sunus ir tavo tėvas prašė, kad tave čionai atneštų. Dabar jis čia atėjo tave aplankyti ir paklausti apie sveikatą.

— Sinsina, ar mane pažysti?

— Vai, tegul tau Kristus atlygins, tegul tave apšvies....

— Tu, tikroji žvaigždė,, Tu man šviesk....

— Jis (Jėzus) — saulė....

— Bet nakčia matytis tiktai žvaigždės, o mano dušioje naktis....

— Man jau aušta diena, aš turiu užgesti.... Sesuo, prašau išpažinties....

—:— —:::— —:—

Už trijų dienų Marytė priėmus šventus Sakramentus tarsis šviesi žvaigždutė, užgeso, o jos graži siela nuliekė pas Dievą. Pranciškonai gi surengė jai gražias laidotuves.

Lydėjo ją ilga vaikų eilė iš šeserų prieglaudos, seserys su žvakėmis, kunigai gražiais, bažnytiniais rubais pasirėdę, o paskui grabą,ėjo nuliudęs jaunas Vupingas, mandarino sunus.

— Nepasidavė, — taip mąstė eidamas jaunikaūtis, nei tėvas neatgavo veido (buk tai už savo šeimynos pažeminiimą, negavo atlyginimą). —

— Užgeso, nes, ištiesų, nebuvo vertas ją regėti; jė

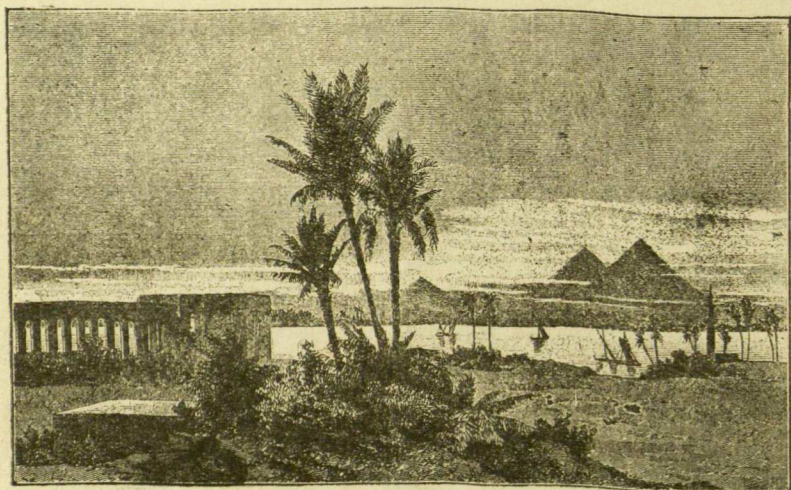
nuliekė tenai... aukštai į dangų, pas savo Dievą... Nuo
manęs dabar priguli, kad bent tenai bučiau su jaja.

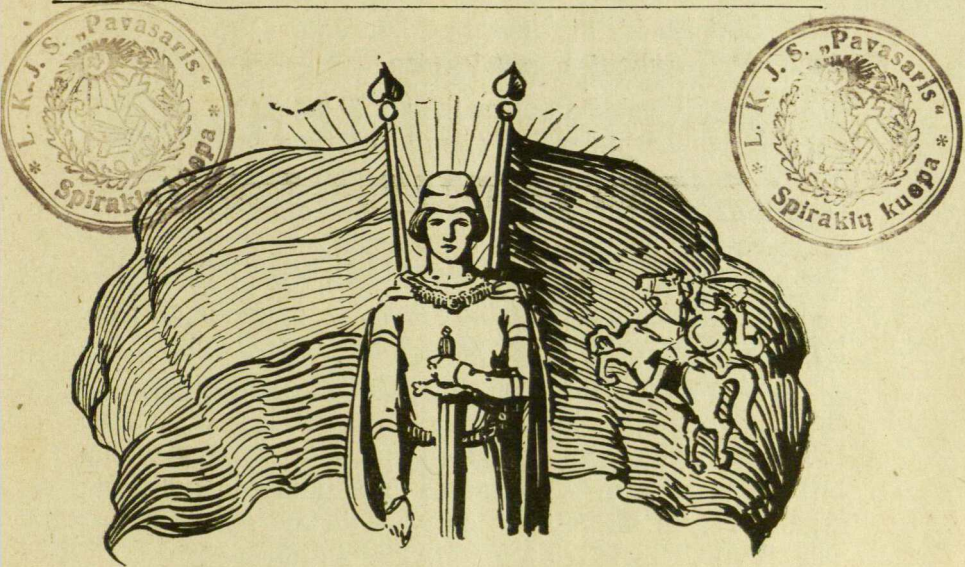
— Turiu buti... — pasiryžo....

:-: —:::— :-:

Nuo kapinių negrižo jaunikaitis su tėvu į Caojungo, bet pasiliko tėvų Pranciškonų katekumenate, kur pagonys mokinosi Katalikų Bažnyčios mokslo. Taip pat senas Motiejus čia apsigyveno, kad turėtų arčiau savo mylimosios anakės grabą.

[Kat. Misiijos No. 495].

LIETUVIAI AMERIKOJE.

Amerikos Lietuvių Katalikų Moterų Sąjungos Seimas įvyko Chicagoje Rugpjūčio 18, 19 ir 20 dienomis. Suvažiavo atstovių iš įvairių kolonijų apie 60, be skaitlingų svečių. Moterų Sąjunga gerai gyvuoja ir veikia. Turi kapitalo arti 20.000 dolerių. Leidžia savo mėnesinį organą "Moterų Dirva". Narių skaito apie 2.500. Be daug gerų nutarimų Seimas paskolino šv. Kazimiero Seserims \$5.000. Išrinkta naujoji valdyba. Į valdybą įėjo šie asmenys: Dvasios Vadas — Kun. M. Urbonas, Du Bois, Pa.; pirmininkė — V. Valantiejienė, Maspeth, L. I.; vice-pirmininkė — O. Dobrovolskienė, Brooklyn, N. Y.; raštininkė — M. Vaičiunienė, Cicero, Ill.; išdininkė — M. Gurinskaitė, Chicago, Ill.; išdo globėjos — B. Bitautienė, Chicago, Ill. ir J. Gedmi-

naitē, Springfield, Ill.; literatinė komisija — p. Sakalaukaitė, M. Jokubaitė ir p. Oleknienė.

Kunigų Vienybės Seimas įvyko 20 rugpjūčio Pittsburg, Pa. Seimas padarė naudingų nutarimų ypač jaunimo organizacijos reikalui. Kitiems metams išrinkta valdyba, kurią sudaro še kunigai: prezidentas — Kun. Pral. M. Krušas, vice-prezidentas — Kun. J. Miliauskas, Wanamie; sekretorius — Kun. V. Slavynas, Dayton, Ohio; kasininkas — Kun. J. Vaišnoras, Pittsburg, Pa.; kasos globėjai: Kun. J. Misius, Ellsworth, Pa. ir Kun. J. Sutkaitis.

Liet. Vyčių Seimas įvyko 26, 27 ir 28 rugpjūčio Homestead, Pa. Tai buvo skaitlingas Seimas. Dalyvavo apie 150 atstovų ir svečių. Vyčių organizacija skaito daugiau 110 kuopų su arti 4.000 nariais. Yra tai viena galingųjų organizacijų Amerikoje. Ji leidžia savo dvi savaitinį žurnalą "Vyti". "Vyti" leidžiama gražiai su paveikslais.

Federacijos IV Kongresas įvyksta rugsėjo 2, 3 ir 4 dienomis Detroit, Mich. — Federacija yra tai Amerikos lietuvių katalikų vienybės organizacija ir centras. Ji vienija visas Amerikos lietuvių katalikiškas organizacijas į kruvą. Ji yra visų jų vadovė ir aukščiausias autoritėtas. Jos reikalą pradeda suprasti vis daugiau lietuviai katalikai. Iš tikro tik vienybėje — galybė.

Šv. Kazimiero Seserų vienuolija auga. Šiomet nepaprastai daug kandidačių stoja į Šv. Kazimiero Vienuoliją Chicagoje, Ill Jau yra priimta arti 40 kandidačių, bet vis dar naujų atsiranda. Naujokių yra 45. Taigi arti 100 jaunų pasišventusių mergaičių rengiasi išmintinai atsiduoti Dievui ir tarnauti visuomenei, auklėjant vaikučius. Tikras džiaugsmas ima matant, kad Amerikos lietuvių katalikų tarpe dar gyvai dega Dievo ir artimo meilė.

KATALIKŲ PASAULY.

ĮDOMŲ DALYKAI APIE PRAL. SEIPEL'Į.

“Basler Nationalzeitung,” nors yra protestoniškas šveicarų laikraštis, štai kaip atsiliepia apie Dr. Seipel'į:

“Seipelis yra, kaip žinote, Rymo Katalikų kunigas, ir sykiu pralotas. Jis turi vyskupiškas privilegijas — gali nešiot mitrą Mišių laike kaip vyskupas.

Galingas Dr. Selpelio asmuo yra neatskiriamas nuo jo darbų. tad aprašymas jo politikos darbų yra vaizdas jo mąstymo būdo. Jo didi galybė gludi jo neišpasakytoj energijoj ir nenuduotame paprastame, — jo absoliutiškame paniekinime pasaulio tuštybių. Jis nebeturi tuščių ambicijų nei asmeniškų reikalavimų. Po sunkios dienos darbo Austrijos valstybės galva, nueina į vienuolyną kuriame jis gyvena nuo dienos persikėlimo iš Salzburgo Viennon. Kada jis tapo išrinktas Austrijos kanclieriu (ministerių pirmininku), jis atsisakė apleist savo paprastą vienuolyno kambarį. Kasryt jis keliasi 7 valandą, laiko Mišias, o tik po tam eina kanclerio biurą, kur mažos šalies didelė našta jo laukia. Šitas energingas vyras neturi nieko apart paprastos eilios drapanų, reikalingiausių kunigui. Nes alga, kurią jis gauna pagal konstituciją jis atiduoda vienuolynui ir broliams kunigams. Jis pildo visus vienuolyno įstatymus ir neleidžia sau išimties daryti.

“Seipel neapkenčia garbingų pažymių. iškilmingų pasaulinių ceremonijų ir dirba su tikru atsižadėjimu.

“Dr. Seipel buvo žurnalistas. Salzburge, kada jį pakvietė dėstyti moralę teologiją, jis buvo redaktorius savaitinio katalikiško laikraščio. Nors jis šiandien yra valstybės vyras ir politikas, jis daug domės kreipia į spaudą.”

Šis aprašymas neperdeda nuopelnų šito garbingo valstybės vyro ir kilnaus kunigo.

Gerai žinomas Viennos poetas Lothar, ir tikrai ne katalikų draugas, rašo šitaip apie Dr. Seipelį:

“Vienuolyne “Šventos Širdies Tarnų.” Viennoj jis užima du kambariu. Vienam yra jo rašomasis stalas, knygų šėpa, prie-dieux, trys krėslai ir laiškų svarstykla; kitam kambaryj jo lova, prausykla, drabužių šėpa ir dvi kėdės. Čionais gyvena pirmas šalies valdytojas, iš čia jis išeina 8 valandą ryte ir šia gryžta vakare. Dienos laiką jis disciplina ir stipria valia praleidžia darbe. Mažai laiko jam ir telieka atsikąst kelis kąsnius. Per dideles šventes jis kaip kada padaro ekskursiją. Bet kadangi valdžios automobilis yra duotas ne privatėms ekskursijoms, tai kanceleris atranda, kad sąžininga yra užsimokėti atskirai už gazoną. Jis yra vienuolyno kapelionas. Jo vienatinis turtas yra sidabrinis laikrodis.”

Dr. Seipelis tik ką išgyjo nuo žaizdos. Keli mėnesiai atgal žmogžudys mėgino jį nušauti, bet tik sužeidė. Kanceleris neseniai baigė 48 metus, jis gimė E'ėpos 19, 1876 m., Viennoj. Išventintas į kunigus 1899 metais, jis šiomet švęs savo sidabrinį kunigystės jubiliejų.

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI

ŽMONIŲ PAVARDES.

Klausimas.

Kada ir kaip tapo pramanytos žmonių pavardės. Šv. Rašte aš to nerandu?

Atsakymas.

Nenorėk Tamsta Šventame Rašte visokių smulkmenų. Šventame Rašte yra surašyta žmonių amžino išganymo istorija ir mokslas. O tokių smulkmenų, kuomet kam kas kokį vardą ar pavardę davė, neapsimoka ir ieškoti tenai.

Pavardės pasidarė tuomet, kada žmonių skaičiui padaugėjus, prisėjo rupintis, kad vienus nuo kitų lengviau atskirti. Išpradžių buvo tik vardai, paskui prie vardo dar pridedama: "tokio ir tokio sunus." Tėvas buvo Antanas, sunus Jonas. Bet buvo ir kitas Jonas, sunus kažkokio nedidelio Baltraus, vadinamo Baltruku. Tad ir pasidarė Jonas Antanaitis ir Jonas Baltrukaitis.

SKRIAUDŲ ATLYGINIMAS.

Klausimas.

Kaip atlyginti skriaudas, kuomet nuskriaustųjų negalima surasti?

Atsakymas.

Jeigu tikrai negalima surasti nuskriaustųjų, tuomet pasitarti reikia su išpažinties klausytoju, arba tiek, už kiek

skriaudos buvo padaryta, reikia atiduoti geriems tikslams: neturtėliams, katalikiškai apšvietai, Bažnyčiai, ar panašiai.

ŽVAKES BAŽNYČIOJE.

Klausimas.

Ar degančios žvakės bažnyčioj laike pamaldų gelbstą kę dušioms čyščiuje?

Atsakymas.

Gelbsti tos žvakės ne dušioms mirusiųjų bet gyviesiems. Iškilmingesnės pamaldos ramina širdį pasilikusiųjų mirusio artimųjų, sužadina širdį prie gyvesnės maldos už mirusį. O kuomet žmonės už mirusius gyviau meldžiasi, tuomet ir mirusiųjų dušioms yra naudos.

RAŽANČIAUS ATLAIDAI.

Klausimas.

Ar pašventintą su atlaisais ražančių gali kitas naudotis?

Atsakymas.

Naudotis gali, bet atlaisų negaus. Nes atlaisai yra suteikiami žmogui, kuris ražančių davė pašventinti, o ne ražančiui, kuris nereikalingas yra atlaisų, nes tiktai žmogus nusidėjęs yra reikalingas atlaisų.

SLAPTAS VAIKO KRIKŠTAS.

Klausimas.

Ar yra geras krikštas, jeigu tėvams savo vaiko nekrikštijant, paimti slapta ir pakrikštydinti, Z. V.

Atsakymas.

Geriaus tėvus perkalbėti, kad leistų vaiką krikštyti. Jeigu ir neleistų, jeigu ir slapta būtų vaikas pakrikštytas, krikštas bus geras. Tiktai Krikšto Tėvai turi pasirupinti, kad kudikiui augant jis tikėjimo tiesas pažintų.

AR NEDORELIAMS EITI BAŽNYČION?

Klausimas.

Ar yra nuodėmė sakyti apie blogą žmogų, kad verčiau jis neitų bažnyčion, jeigu nesitaiso? *Z. V.*

Atsakymas.

Verčiau už tokį pasimelsti, broliškai su meile tokį perspėti. Verčiau, kad jis eina bažnyčion, negu kad visai neitų, gal Dievas duos, pasitaisys kada. O ar nuodėmė, ar ne nuodėmė, tai nesvarbu. Ką mes čia nuodėmių ieškosime; ieškosime gerų darbų.

VAIDUOKLIAI.

Klausimas.

Parašykite ką nors apie vaiduoklius ir numirėlius ant žemės. grįžtančius. *Iš New Britain.*

Atsakymas.

Turime labai daug darbo ir mums niekas nesivaidina.

“PRAGARO GARSAS.”

Klausimas.

Kas parašė knygą “Pragaro Garsas?”

Iš New Britain.

Atsakymas.

“Pragaro Garsą” parašė neblogas žmogėlis, bet toks, kuriam turbūt trupučiuką vaidinosi. Nes toje knygoje per daug baisių pasakų pridėta.

Tai nereiškia, kad pragare bus ne baisu. Baisiau bus, negu “Pragaro Garse” parašyta.

BIBLISTAI.

Klausimas.

Man vienas Sandarietis sakė, kad Kristų nužudė anų laikų kunigai ir didžiunai už tai, kad Kristus buvo neturtingas ir užtardamas neturtėlius ėjo prieš vergiją. Ar tai gali būti?

Atsakymas.

Ne visai taip. Kristų nužudė anų laikų kunigai. Bet tie kunigai nebuvo Kristaus kunigai, tik daugiau panašūs į sandariečių užtariamus “tautiškos bažnyčios” kunigužius. Kristų nužudė ne vien tik dėlto, kad Jis buvo geras neturtėliams, bet dėlto, kad Jisai Save vadino Dievu ir Dievo Sunumi. Tie, kurie nenorėjo tikėti Jėzaus Dievybei, tie ir vadino Jėzų už tai melagium, suvadžiotojum, blevizguotojū ir taip toliau. Sandariečiai ir šiandieną netiki į Jėzaus Dievybę. Ir kad sandariečiai būtų tuomet gyvenę ir valios turėję, tai nežinia, ar jie patys nebutų nužudę Jėzų. Sandariečių vietoje buvo stambeldžiai rymiečiai ir fanatiški tautininkai farizėjai.

Sandariečiai šiandieną Kristaus nepasiekdami, kandioja Kristaus Dievybės skelbėjus, kunigus. Tikrai kunigų jie šiandieną nežudo, nes valdžios tokios neturi.

LIETUVOS ŽINIOS.

Mirimų skaičius. Praeitais metais mirusiųjų skaičius Lietuvoje siekė 29.752 žm., iš kurių lietuvių 26.865, žydų — 1003, lenkų — 731, — rusų — 601, vokiečių 184 ir kitų tautų 368.

Gimimų skaičius tuo pat laiku siekė 56.886. Tautybėmis gymusieji skirstosi taip: lietuvių — 50.121, žydų — 2.633, lenkų — 1921, rusų — 2007, vokiečių — 440 ir kitų — 364.

Vedybų skaičius Lietuvoj. Pernai metais Lietuvoje įregistruota 13.587 vedybos, iš jų lietuvių — 12.279, žydų — 991, — lenkų — 220 ir kitų — 97. Lietuvių vedybos savo sąstatu atrodo taip: 12.090 grynai lietuvių, 3 lietuvių žydų, 17 lietuvių gudų, 31 lietuvių rusų, 26 lietuvių vokiečių, 97 lietuvių lenkų ir 15 lietuvių ir kitų tautybių.

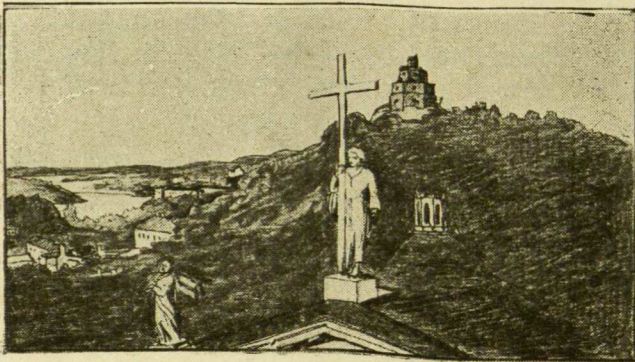
Vedybų skaičius Lietuvoj. Pernais metais Lietuvoje naują gelžkelį Klaipėda — Palanga, kuris palengvinsiąs butų krizį Klaipėdoje. Nuo Palangos iki Klaipėdai miesteliuose esama daug liuosų butų, kuriuos, esant patogiam susisiekimui, galėtų užimti įstaigų tarnautojai. Naujasai gelžkelis pilnai apsimokąs statyti.

Prof. Buga sveiksta. Prieš keletą savaičių buvo rimtai susirgęs mūsų kalbininkas prof. Buga, kuris gydosis Karaliaučiaus universiteto klinikoje. Paskutiniu laiku tenka patirti, jog to universiteto profesoriams pavyko susekti jo ligą (užleistas gripas) ir manoma, ligonis greit pasveiks.

Klaipėdos vokiečių sąmokslas. Klaipėdos vokiečiai buvo berengią sukilimą. Sąmokslininkai manė užpilti karivines ir išžudyti valdžios atstovus ir kai kuriuos vietinius lietuvių visuomenės veikėjus. Maištui sukelti Klaipėdos krašte buvo sudarytas tam tikras komitetas, kurio pirmininkas buvo Blumenau, Vokiečių kariuomenės feldfebelis, Klaipėdos krašto gyventojas, įtariamias vertęsis šmugeliu ir kitą nešvarų biznį varęs. Jam buvo paskirti du padėjėjai Beeck ir Rugol ir raštvedys Kesler. Visas maišto sumanymas buvo pavesta vykdyti Rytprusių vokiečių organizacijos nariui kap. Anon. Tačiau sąmokslas laiku atidengtas ir maištininkai suimti. Jiems grėsia sunkiųjų darbų kalėjimas.

Valstybinė Technikos Chemijos Laboratorija š. m. liepos m. padarė 46 analizus, iš jų 42 valstybinių. Įstaigų ir 4 privatinų asmenų bei įstaigų. Pajamų turėta 4.722 lit.

Elektra provincijoje. Kauno elektros stotis toliau plečia savo darbą. Be pravestos linijos į Garliavą ir Prienus, ji dabar veda į Palemoną ir Jonavą ir yra apsiėmusi įtaisyti elektros stotis Mariampolėje ir Kalvarijoje.

23611

VAIKUČIŲ SKYRIUS.

JULIUKAS NENUORAMA.

Juliukas buvo geras vaikas, tik didelis nenuorama — viską tur pajudint, pažiūrėt. Podinės, ne taip padės, kaip buvo, arba iš rankų išmes ir sumuš. Už tai dažnai gaudavo barti.

Išbars, budavo, Juliuką — o jis atsiprašys, pasižadės nejudinsias nieko, o apsisukęs vėl ima judina, žiurinėja.

Pavasarij kregždėlės lisdėsi pastogėje lizdą. Pusę lizdo buvo nulipdžiusios. Juliukui parupo pažiūrėti, ar tvirtai lipdo sau lizdą kregždėlės. Paėmęs lazdą, pažiūrės, pajudins. Kai bakstelėjo, tai lizdas atšoko nuo sienos ir nukrito.

Atlėkė kregždėlės, atsinešė snapeliuose dumblo. Gi jų lizdelio nėra. Sukliko skurdžiai kregždėlės, tiek darbo per niek padėjusios. Išžiūrėjo kitą vietą ir ėmė iš naudo lizdelį lipdytis.

Graudu pasidarė Juliukui, kad kregždėlėms lizdą sugriovė. Nubėgo pas mamą, pats save apskundė, kad išbartų.

VINCUKAS IR KATINĖLIS.

Vincukas atsikėlęs nubėgo praustis. Atėjo katinėlis. Laižosi, uodegėlę raito ir klausia:

— Ką valgei taip anksti, kad prausiesi?

— Aš dar nevalgęs. Pirm nusiprausiu, paskui valgy-siu. Visi vyrai taip daro.

— O aš prausiuosi pavalgęs. Visos katės taip daro.

Vieną kartą Vincukas gėrė piena. Atėjo katinėlis, atsitūpė prieš Vincuką ir kojele snukutį prausiasi.

— Ką valgei, katinėli, kad prausiesi? — klausia Vincukas.

— Aš pirma nusiprausiu, o paskui valgysiu, — pasakė katinėlis ir ėmė trintis į Vincuką.

Vincukas paglostė mešgių katinėli, įpylė pieno į dubelį ir davė jam palakti.

LAIKRODIS MUŠ.

Stepaičio laikrodis paseno: ėmė stovinėti, negerai valandas rodyti. Stepaitis nusipirko naują laikrodį. Parsivežęs pakabino sienoje ir nuėjo pietų valgyt.

Senasis laikrodis valandas tik rodė, o naujasis ir mušė. Visiems rupėjo išgirsti, kaip laikrodis muša.

— Eik, Stasiuk, pažiūrėk, ar laikrodis nesustojo, — nerimavo Barbora.

— Neisiu, bijau.

— Ko bijai?

— Tai kas, kad muš?

— Skaudės, neisiu.

Stasiukas buvo dar visai mažas.

ŠV. KAZIMIERO AKADĒMIJOS REMĒJŪ 5-TAS SEIMAS.

Šv. Kazimiero Akadēmijas Remējū 5-tas Seimas ģvyks Sekmadienyje, rugsējo 28 d. 2 val. po pietų šv. Kazimiero Vienuolyne, 2601 W. Marquette Rd. Chicago, Ill.

Seimas prasidēs iškilmingomis Mišiomis šv. 10 val. ryto, kurias atlaikys A. R. D. kapelionas šv. Kazimiero Vienuolyno kopyčioje. Seks pietūs delegatēms Vienuolyne, po to prasidēs sesijas 2 val. po pietų.

Kiekvienas skyrius A. R. D. turintis nemažiau 10 narių turi teisēs siųsti vienā delegatē. Skyrius turintis daugiau narių, gali siųsti vienā delegatē nuo kiekvienos dešimtīs narių.

Draugijos (ar tai pašalpinēs ar idējinēs) ģmokējusios A. R. D. nemažiau \$25.00 turi teisēs siųsti 2 atštoves Seiman.

A. R. D. skyriai bei Akadēmijos prieteliai prašomi yra siųsti sumanymus bei patarimus Seiman.

Visi A. R. D. skyriai siųskite delegates Seiman, nes turime ypatingai daug reikalų aptarti.

Atstovēs Seiman privalo turēt skyrius ģgaliojimų (ģmandatā) su skyrius dvasios vado bei valdybos parašais.

Antanina E. Nausēdienē,

A. R. D. Centro pirmininkē.

**DVASIŠKO TURINIO KNYGOS,
KURIŲ SKAITYTI PATARIAMA VISIEMS**

1.	Šventosios Mišios Laukaičio Kun.	40c
2.	Sveika Karalienė! Natkevičiaus Kun. ..	75c
3.	Švenč. Sakram. Adoracijos Vadovėlis....	30c
5.	Dvasiškoji Komunija	5c
6.	Trijų dienų rekolekcijos Civinskio Kun.	40c
7.	Šv. Pranciškaus Salez. dvasia I ir II t...	60c
8.	Kančios Istorija	15c
9.	Apie tikrąjį pamaldumą	10c
10.	Šv. Jurgis — Kentėtojas Paporonio	5c

Galima gauti "Draugo" Knygyne.

2334 So. Oakley Ave.

Chicago, Ill.

N O R E D A M A
Pirkti, Parduoti Ar Mainyti Vi-
sados Kreipkitės Pas Mus. Tas
Jums Bus Ant Naudos.

S. L. FABIONAS CO.

INVESTMENTS REAL ESTATE
INSURANCE

809 W. 35th Str. Chicago
Tel Boulevard 0611 ir 0774

PADAROM PIRKIMO IR PAR-
DAVIMO RAŠTUS

Pasekmingai siunčiam pinigų ir
Parduodam Laivakortes.

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS

Maliavojimo Kontraktorius

**DAŽŲ IR POPIEROS
K R A U T U V Ė**

Nepaprastas Musų Biznio Au-
gimas reiškia sąžinišką Kostume-
riams patarnavimą.

2338 So. Leavit Str.

1085176

Liet. TSR
Knygų Rūmų
Knygų
Saugykla